

§ 15.

ЗА ПОКАЊНІЕТО.

Покаѡніе то ѣ тайнство, въ което са прощаваѡтъ въ Бога грѣховеѡте на вѣрныѡте презъ дѣхъовникъ аѡтъ, когато тиѡ са исповѣдаѡтъ чистосердечнѡ грѣховеѡте си, ѡ са оубѣрваѡтъ съ твѣрда надежда на заслугиѡте Христѡвы.

Никой человекъ не ѣ безъ грѣхъ въ тѡсѡ свѣтъ, по Богослѡвовыѡте слѡвеса, “ аще речеѡмъ, аѡко грѣхъ не ѡмамы, себѣ прецаѡемъ, ѡ истины нѣсть въ насъ. „ (1. Писл. Іван: а. 8.) По тѡва Христіанинъ, катѡ са ѡмыѡе въ грѣховеѡте чрезъ кръщеніе то, ѡ стѣпни въ забѣтъ аѡтъ на милѡсть та Бѡжіѡ, аѡко падни въ грѣхъ, нѣма дрѣго средство да са спѡдѡби благодаѡтъ ѡ милѡсть Бѡжіѡ, ѡсвѣнь покаѡніе то, което ѣ силно врачество да ѡздравѡва дѣшевыѡте раны.

Щѡ ѣ потребно за истинно то по-
каѡніе.

Истинно то покаѡніе трѣбба да ѡма слѣдѡющыѡте. Първо, да исповѣда чистосѡвѣстнѡ грѣховеѡте си. Вторѡ, да ѡсѡди себеси грѣшна предъ Бога. Трѣтѡ, да смысли милосѣрдіе то Бѡжіе, което не ѡсѡ смѣрть та на грѣшникъ аѡтъ: но ѡбраценіе то мѡ ѡ живѡтъ аѡтъ мѡ, кѡкто ны повѡва съ: благовѣстіе съ примѣръ аѡтъ на баѡднаго сына ѡ на загубенна та ѡбца. Четвѣртѡ, да вѣрва безъ ѡмнѣніе, кѡкъ спаситель нашъ Іисъсъ Христѡсъ ѣ оумреѡлъ за насъ, ѡ кѡкъ ѣ спѡдѡбилъ презъ смѣрть та си съ милосѣрдіе то на Отца небѣснаго вси-